

[Oluf Pedersen.]

som Lovgivningen har gjort for at hjælpe Landbruget, er jo, at man har gennemført en Række Foranstaltninger, der i Virkeligheden har opretholdt Landbrugskrisen, medens en fornuftig Lovgivning havde afviklet den for lang Tid siden.

Løje: Det ærede Medlem Hr. Aage Fogh sagde, at jeg havde sagt, at der var intet gjort for Landbruget. Det er jo ikke rigtigt. Jeg sagde, at der var intet gjort, som havde haft tilstrækkelig Virkning over for Landbrugskrisen, og det er da i Virkeligheden noget helt andet. Det er naturligvis fuldkommen rigtigt, at Vilkaarene er betydelig bedre for Landbrugserhvervet, end de var i 1932, men hvis det ærede Medlem Hr. Aage Fogh vil tillægge Regeringspartierne Æren derfor, turde det dog være Overdrivelse. Man kan jo næsten sige, at *til Trods* for den fortvivlede Landbrugspolitik, Regeringspartierne har ført, er Vilkaarene nu bedre, end de var i 1932.

Den Udtalelse, det ærede Medlem fremsatte om Børnene og Ulven, synes jeg ikke at det ærede Medlem med det Forhold, han staar i til Landbruget og til Husmandsforeningerne, skulde have fremsat. I hvert Fald tror jeg ikke, det ærede Medlem skulde tale om det, naar det ærede Medlem kommer ud til Husmændene, for ogsaa derude taler man jo fremdeles om, at Forholdene er langt fra tilfredsstillende.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bordang): For at man ikke skal sige, at Tavshed fra min Side betyder Tilslutning til den Udtalelse, det ærede Medlem Hr. J. S. Foget kom med før, skal jeg sige, at der foreligger ikke nogen som helst Udtalelse fra mig i Fjor om, at Smørloven vilde faa en Udvidelse, naar vi skulde fortsætte med den i Aar.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aage Fogh har Ordet for en kort Bemærkning.

Aage Fogh: I Anledning af det ærede Medlem Hr. Løjes Interesse for, hvad jeg skal sige, naar jeg kommer ud til Husmændene, skal jeg sige, at det skal jeg nok selv varetage. Maa jeg i samme Forbindelse sige til det ærede Medlem, at det vilde vist være i høj Grad betimeligt, hvis det ærede Medlem som Leder af en stor Organisation her i Landet vilde sætte sig lidt ind i de Udtalelser, der falder derfra.

Maa jeg endelig sige med Hensyn til

Spørgsmaalet om Aarsagen til Bedringen i Krisen, at jeg har aldrig nogen Sinde været saa taabelig, at jeg enten her eller andre Steder har sagt, at Hovedaarsagen til Bedringen inden for Landbrugserhvervet var de Foranstaltninger, der er gennemført herfra. Jeg har baade sagt og skrevet og er overbevist om, og det staar hele Partiet ogsaa inde for, at Hovedaarsagen til Bedringen først og fremmest er den kraftige Indsats, der er gjort fra Landbrugets egen Side, dernæst bedre Muligheder paa Verdensmarkedet og endelig de Foranstaltninger, der er gennemført fra Rigsdagens Side. De tre Ting tilsammen har givet det Resultat, jeg har peget paa før. Det maa i Dag alle fornuftige Mennesker kunne enes om.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Fordeling af Oksekød, Flæsk og Svinekød til trængende Personer og Hjælp til Indkøb af Sødsmælk.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3467; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 1909).

Sagen sattes til Forhandling.

Einer-Jensen: Det foreliggende Forslag til Lov om Fordeling af Oksekød, Flæsk og Svinekød til trængende Personer og Hjælp til Indkøb af Sødsmælk drejer sig om en Støtteforanstaltning paa i alt 25 Mill. Kr.

Spørgsmaalet om Fordeling af Oksekød til trængende Personer er jo et Spørgsmaal, vi har beskæftiget os med sammen med de andre Spørgsmaal i de senere Aar. I 1932—33, da vi drøftede Spørgsmaalet om Statstilskud til Kommunerne til Vinterhjælp for kriseramte Personer, kom Tanken om Tilskud til Fordeling af Oksekød til kriseramte Personer frem. Partiet Venstre og de Konservative rejste Spørgsmaalet, og under de Forhandlinger, der fandt Sted vedrørende den Lov, jeg nys har nævnt, enedes man om at faa et Forslag ført frem, der tog Sigte paa at yde Tilskud til Fordeling af Oksekød til kriseramte Personer.